

Τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὄδώ-

σαντα, τῷ πάθει μάθος

Θέντα κυρίως ἔχειν.

Στάζει δὲ ἐν Φ' ὑπνῷ πρὸ καρδίας

Μνησιπήμων πόνος, καὶ παρ' ἄ-
κουτας ἦλθε σωφρονεῖν.

Δαιμόνων δέ που χάρις, βιαίως

Σέλματα σεμνὸν ἡμένων.

Καὶ τόθ' ἡγεμῶν ὁ πρέ-

σθις νεῶν Αχαιῶν,

Μάντιν οὕτινα ψέγων,

Εμπαίσις τύχαισι συμπνέων,

Εὗτ' ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ βαρύ-
νοντ' Αχαιῶν λεῶς,

Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρρό-

θοις ἐν Αὐλίδος τόποις,

Πυοαὶ δὲ ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι

(Σ. γ').

Κακόσχολοι, υἱστιδεῖ, δύσορμοι,

Βροτῶν ἄλαι,

Νεῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς,

Παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι

Τρίβω, κατέξαενον ἄνθος Αρογείων.

Ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ

Χείματος ἄλλο μῆχαρ

Βριθύτερον πρόμοισιν

(Σ. β').

(Α. β').

(Σ. γ').